

Ebba Strange (SF):

Jeg takker for svaret. Jeg kan forstå, at der skal endnu nogle overvejelser til, før man har besluttet sig i ministeriet om, hvordan man vil finde frem til de rigtige forandremønstre. Jeg håber selvfølgelig, at overvejelserne så går i den retning, jeg har peget på. Vi er ikke enige, socialministeren og jeg — det pegede socialministeren også på — men jeg håber, at mit spørgsmål i hvert fald vil få de synspunkter, jeg giver udtryk for, til at indgå i overvejelserne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Inge Krogh (KrF) til socialministeren:

„Vil ministeren kunne sikre, at selvejende daginstitutioner, der bygger på et bestemt idégrundlag, fortrinsvis kan optage børn, hvis forældre går ind for det idégrundlag, også når loven om social bistand træder i kraft?“

(Spm. nr. 43).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge lov om social bistand § 72 skal bestemmelsen om optagelse i en daginstitution træffes af det sociale udvalg, og det fremgår ikke, hvorvidt forældre kan få indflydelse på, hvor deres barn bliver anvist plads, eller institutionen kan få indflydelse på, hvilke børn der optages, således at institutionen kan opfylde sit ideelle formål.

Inge Krogh (KrF):

Efter bistandslovens § 72 er det det sociale udvalg i kommunen, der skal foretage visitation af børnene til daginstitutioner. Det har vakt en del ængstelse hos forældre, som gerne vil have deres børn i en børnehave med et bestemt idégrundlag, og som de måske selv har været med til at oprette. Vil det være muligt for disse forældre at få indflydelse på, at deres barn kommer til at gå i en daginstitution med det idégrundlag, de er tilhængere af? Jeg tænker specielt her i denne forbindelse på menighedsbørnehaver og ganske specielt på, om f. eks. forældre, der tilhører den katolske kirke, har mulighed for at have indflydelse på at få deres børn i en katolsk børnehave, hvis en sådan findes i distriktet, og har daginstitutionen

selv mulighed for at få indflydelse på, hvilke børn de optager?

Socialministeren (Eva Gredal):

Efter de gældende regler foregår optagelse i en daginstitution forskelligt fra sted til sted. Socialstyrelsen henstillede i 1973 til kommunerne, at man etablerede en central pladsanvisning, og den er også i et vist omfang blevet fulgt. I nogle kommuner er der tilrettelagt en visitationsordning, der omfatter alle pladser i kommunen, i andre en ordning, der kun omfatter pladserne i den kommunale institutionstype; endelig er der flere kommuner uden visitationsordning overhovedet.

Af pædagogiske og økonomiske grunde har man anset det for hensigtsmæssigt, at de sociale udvalg får en væsentlig indflydelse på institutionspladsernes anvendelse. Bistandslovens § 72 indeholder derfor en bestemmelse om, at de sociale udvalg træffer afgørelse om optagelse i daginstitutioner. Bestemmelsen forudsætter således, at der tilrettelægges en visitationsordning, der omfatter alle pladser i kommunen.

Det er imidlertid klart, at der forinden etablering af en sådan ordning må forhandles med de selvejende institutioner, som kommunen har indgået overenskomst med, for at opnå, at der ved visitationen kan tages rimelige hensyn til eventuelle særregler, der gælder ifølge den enkelte institutions vedtægt. Forholdet er jo det, at der allerede ved en kommunes indgåelse af overenskomst med en selvejende institution til en vis grad ligger en form for forpligtelse til at respektere institutionens vedtægt, for så vidt angår det klientel, institutionen tager sigte på. Det er min opfattelse, at der ved den centrale pladsanvisning opnås store pædagogiske, økonomiske og administrative fordele, og at det også vil være muligt at forene dette med en rimelig hensyntagen til de enkelte institutioners særpræg, således at forældre, der ønsker børn i disse institutioner, kan få børnene i institutionerne.

Inge Krogh (KrF):

Jeg må takke for svaret fra socialministeren, men jeg vil gerne spørge, om det er muligt at få noget af det, socialministeren har sagt nu — det var vel en fortolkning